

Reformpartiets Ordfører, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), en fælles Erkendelse — fra begge disse to Sider udtrykt lige klart og stærkt —, som gaar ud paa, at København maa sikres mod Overrumpling fra Landsiden, og at dette ikke naas ved Kommissionsflertallets Forslag. Det ærede Medlem fra Ringkøbing har derom sagt, at han allerede som Minister havde Øje for denne Mangel ved Kommissionens Forslag og tænkte over Midler til at faa den afhjulpen. Endnu stærkere er Regeringens Kritik. I Regeringsforslagets Motiver til Forslaget om Anlægget af den ydre Linie omkring København staar disse Ord — jeg vil tillade mig at oplæse dem —: „Det maa anses for en aldeles uundgaelig Nødvendighed, at der for at muliggøre Mobiliseringen af den i Københavns Rayon værende betydelige Del af Hæren foruden de i § 2 nævnte Kystbatterier paa Søbefæstningens Fløje, som skulle hindre Landgang indenfor en Dagsmarchs Afstand fra Byen, anlægges en Række forberedte, fremskudte Stillinger“. Jeg beder lægge Mærke til dette Udtryk: en aldeles uundgaelig Nødvendighed. Der findes vist ikke i alle Regeringsforslagenes Motiver brugt saa stærkt et Udtryk om en Sags Nødvendighed som her. Det er i Virkeligheden et overmaade stærkt Angreb, der her er rettet imod Kommissionsflertallets Forslag, at det slet ikke synes at have haft Øje for den aldeles uundgaelige Nødvendighed af en saadan Foranstaltning.

Om Midlerne til at sikre København imod en Overrumpling foreligger der indtil nu tre Meninger. Den ene er Sagskundskabens, der er udtrykt af Hærens tilfornordnede i Forsvarskommissionen, og som gaar ud paa, at Sikringen opnaas lettest og sikrest, og man kan tilføje billigst, ved Fuldstændiggørelse af den nuværende Landbefæstning med en Bekostning af omtrent 9 Mill. Kr. Dernæst foreligger der Regeringens Forslag om forberedte, fremskudte Stillinger plus Kystforter ved Strandmøllen og Mosede med en Demarkationslinie til i alt omtrent 12½ Mill. Kr. Endelig foreligger der et skitseret Forslag af det ærede Medlem fra Ringkøbing, som det ærede Medlem vel har syslet med netop som Minister, om Anlæg af Kystforter ved Vedbæk og Mosede, der skulle bevirke, at Fjenden ikke kan gaa i Land nærmere ved København end i en Dagsmarchs Afstand. Det vil altsaa sige, at de nærmeste Landgangspunkter ved København blev Helsingør og Køge. Efter

det ærede Medlems Formening skulde Mobiliseringen derved være sikret selv i ugunstigste Tilfælde. Det ugunstigste Tilfælde maa formodentlig være det, hvor Mobiliseringen først paabegyndes enten lige før eller omtrent samtidig med Landgangen af det fjendtlige Korps henholdsvis enten ved Køge eller ved Helsingør, og dette, at Mobiliseringen er sikret, selv under disse ugunstigste Forhold, maa fornøftigvis igen betyde omtrent dette, at for det første Mandskabet kan møde fuldtalligt ved Afdelingerne, og for det andet, at den Styrke, som skal kunne sikre København mod det fjendtlige Landgangskorps, kan være anbragt i de Stillinger, hvor den skal slaa eller dog søge at standse Fjenden, og for det tredje, at den kan have Udsigt til at slaa eller dog standse ham. Alt dette mener det ærede Medlem fra Ringkøbing altsaa kan naas, naar blot Fjenden ikke kan gaa i Land nærmere ved København end i en Dagsmarchs Afstand. Det skulde kunne naas, naar man blot havde denne Frist af en Dagsmarch.

Det ærede Medlem har ikke begrundet denne Overbevisning nærmere. Han brugte derom kun disse Ord: Jeg tror det, jeg er overbevist derom. Det forekommer mig — det maa jeg sige straks — at være en Svaghed ved et Standpunkt af den Art, at det begrundes ved Tro. Man skulde mene, at var der noget Punkt, hvor man kunde afløse Tro med sikker Viden, maatte det være i et Spørgsmaal som dette. Det Spørgsmaal, her foreligger, er utvivlsomt et, hvorom man kan skaffe sig en velbegrundet Viden, saa at naar denne Viden er tilvejebragt, er der ikke længere Plads for nogen Tro, saa kan der overhovedet ikke længere være to Meninger om den Ting. Hvorvidt Mobiliseringen af den sjællandske Hærstyrke kan være tilvejebragt, medens Landgangsstyrken foretager sin første Dagsmarch, maa kunne siges til Punkt og Prikke af Generalstaben. Hvor den mobiliserede Hærstyrke skal opstilles og fordeles, er ogsaa noget, som Generalstaben og kun den kan vide Besked om, men til Gengæld fuldt paalidelig Besked. Hvilken Chance den danske Hær kan have overfor et Landgangskorps paa omtrent 20,000 Mand, som den under disse Forhold skulde møde i aaben Mark, kan der ogsaa faas fornøden Underretning om sammesteds. Der er noget, der hedder Krigsspil, og jeg skulde tro, at det var en af de simpleste Opgaver, der kunde opstilles for et Krigsspil her i Landet: Mobiliseringen af den sjællandske Hær-